

Ars plastica

Bak Áron

Kecset-Kisfalud

Bak Áront gyermekkorától vonzotta a festészet. Az akkori viszonyok között azonban, mivel lelkészgyermek volt, már iskolai tanulmányai is rendhagyó módon alakultak: nem vették fel a marosvásárhelyi művészeti iskolába; ipari osztályba kényszerült, a líceumot csak estiben végezhette el, és a kolozsvári művészeti főiskolára sem vették fel. Ezért teológiai tanulmányokat folytatott és a képzőművészet-

et „magánúton” tanulta és művelte. Tehetsége igazán Kecseten, a Farkaslaka közelében fekvő szülőfalujában bontakozhatott ki, ahol nyugdíjasként él, s ahol a képzőművészet mellett tovább művelte a teológiai tudományokat.

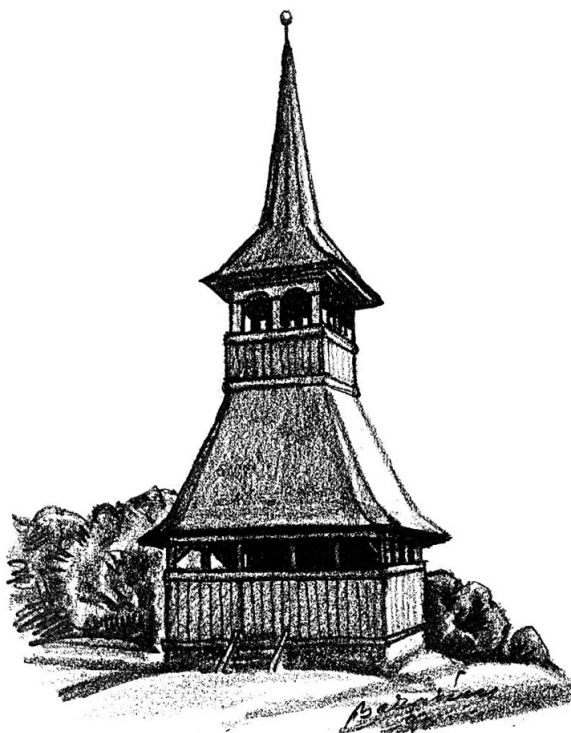
Az erdélyi nagyobb közönség előtt először Kolozsváron mutatkozott be, a Pro Iuventute Galériában (2002. október 16–30.), ahol 1996 és 2002 között készített olajfestményeiből és akvarelljeiből állított ki. A tárlatot Starmüller Géza művészettörténész nyitotta meg, aki úgy értékelte Bak Áron képeit, hogy „kevés színnel igen színpompás hatást érnek el, különösen őszi tájképek esetében. Az olajfestmények többnyire nagyobb egységeket jelenítenek meg, témái változatosak, portréi pedig nem egyszerűen arcképek, hanem magát az embert idézik igen szuggesztív módon. A nyugalmat árasztó képek arra való, hogy lakásokat díszítsenek.”

Szászrégeni kiállításán (DIO Ház 2005. október – november) Demeter József lelkész *látható prédikációknak* nevezte Bak Áron képeit; a tárlatot megnyitó Bölöni Dókos pedig Illyés Gyulát idézve hozta közelebb a lelkész-festő sajátos világát: „Egyéniségünk nagyrészt nem más, mint rejtett és megnyilvánuló emlékeink összessége. Emlékeink egy része dolgozik énünkön, mint a szobrász a szobrán.”

Székeljudvarhelyi kiállítását (Haáz Rezső Múzeum képtárának Korunk Terme, 2006 márciusa) a nemrég elhunyt Dávid László lelképásztor nyitotta meg és így jellemezte: „Papfestő vagy festőpap”, ugyanis Bak Áron lelkéshiatala és festőművészi alkotásai szépen összehangolódnak. Édesapja, Bak Sándor lelképásztor is rendelkezett művészi tehetséggel, hiszen ő festette meg az újszékelyi templom kazettáit és a patakfalvi padelöket. Bak Áron munkái „kedves, szép képek. Főképp azért kedvesek, mert a mi tájaink, a mi fényeink ragyognak rajtuk, egyszerű emberek néznek reánk rölük: apáink, anyáink, gyermekeink. Bak Áron szerencséjére nem jutott el a művészet nonfiguratív világába, ahol a dolgokat már nem lehet felismerni.”

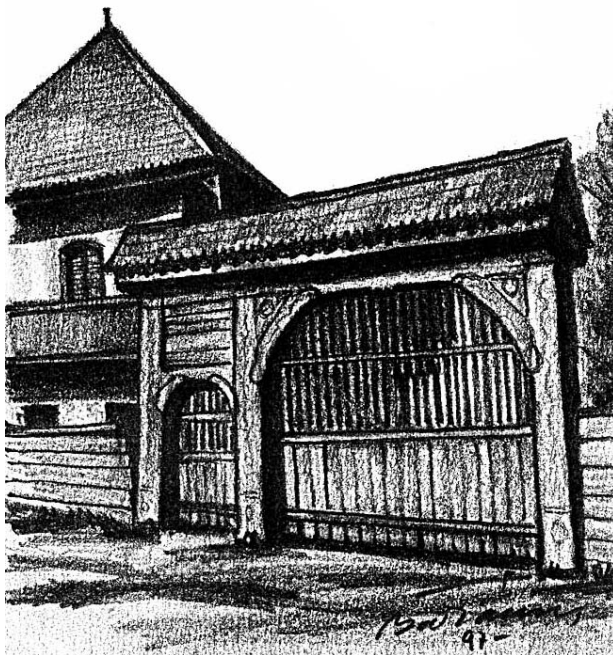
A kecseti templom (1997)

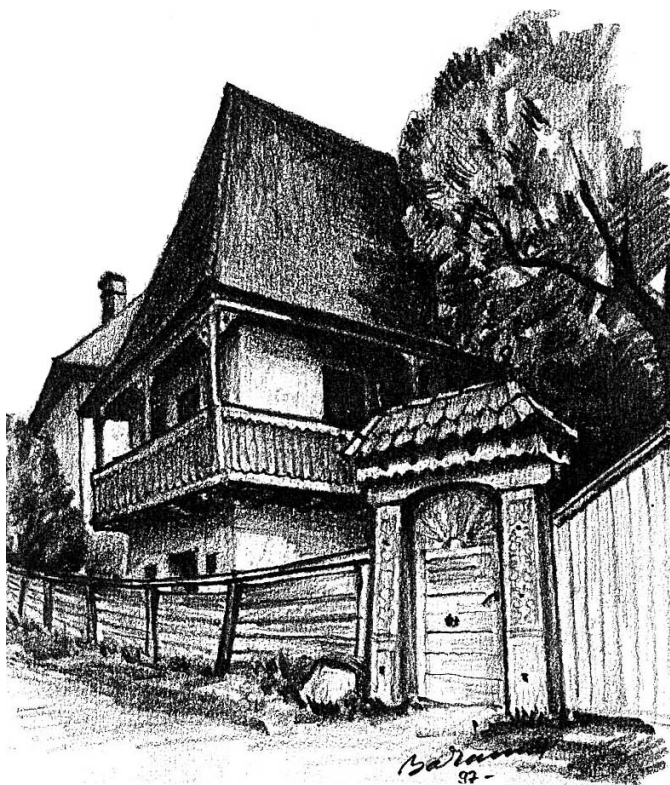
Kecset

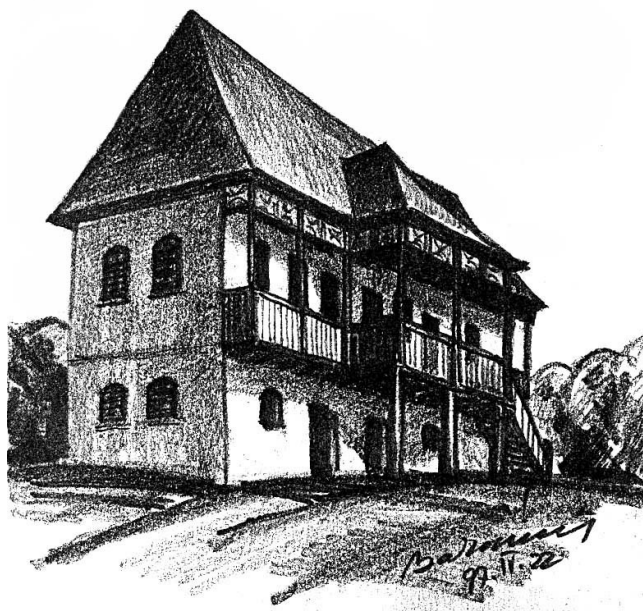
A kecseti templom (1997)

Kecset (1997)

Kecset (1997)

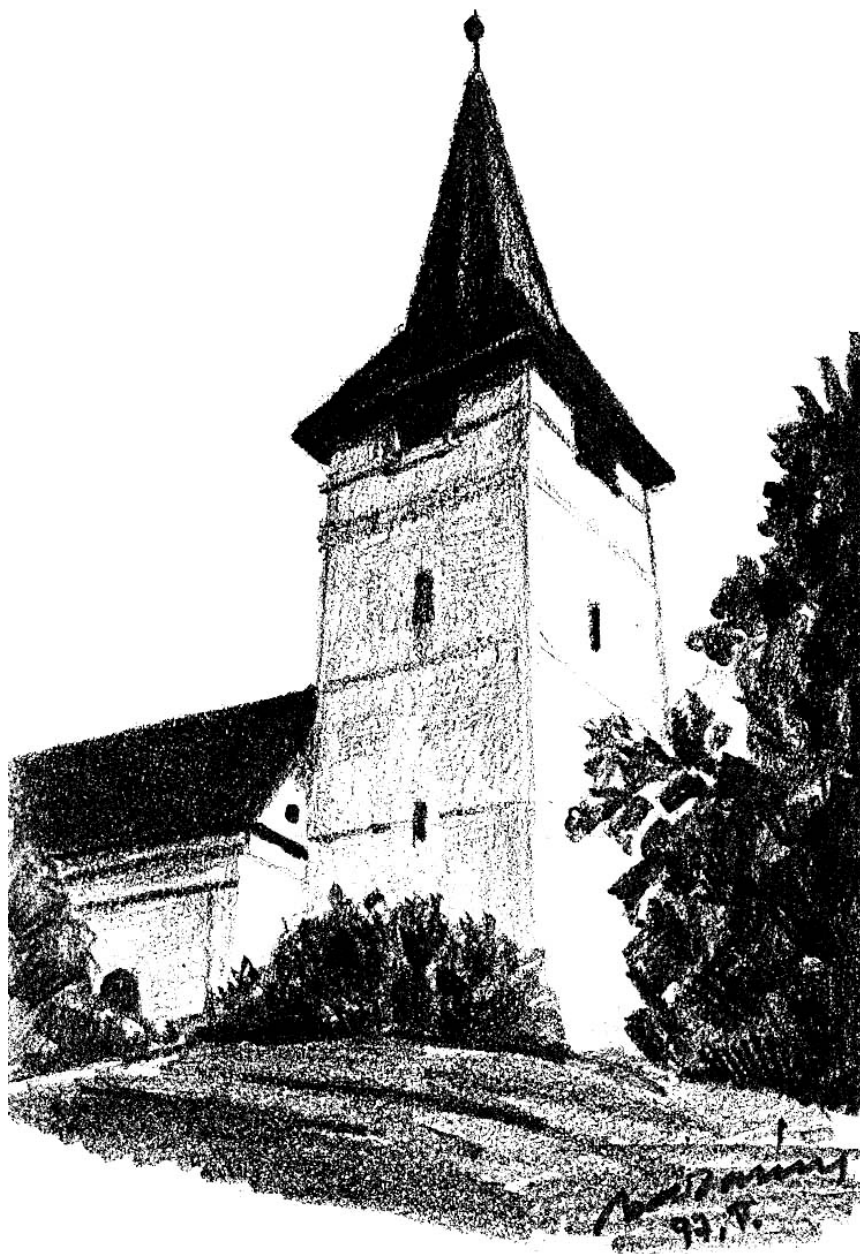
Kecset – Kisfaludi Péter háza (1997)

Agyagfalva (1997)

Bágy (1997)

Bikafalva (1997)

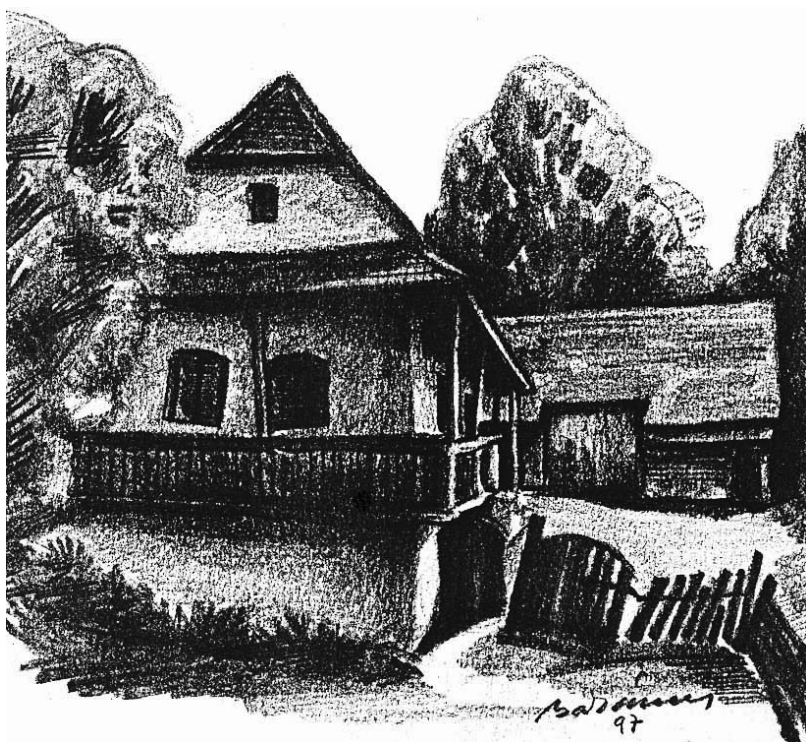
Bögöz (1997)

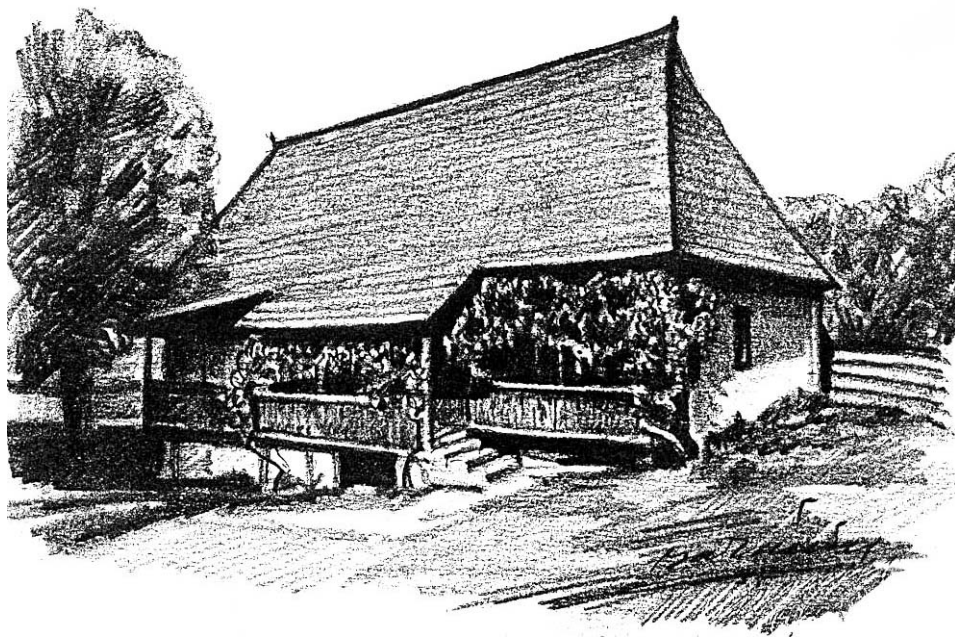
Énlaka (1997)

Énlaka (1997)

Énlaka (1997)

Tamási Áron szőlőháza (1997)

Üdvözlét (1997)

A kolozsmonostori templom (1998)